

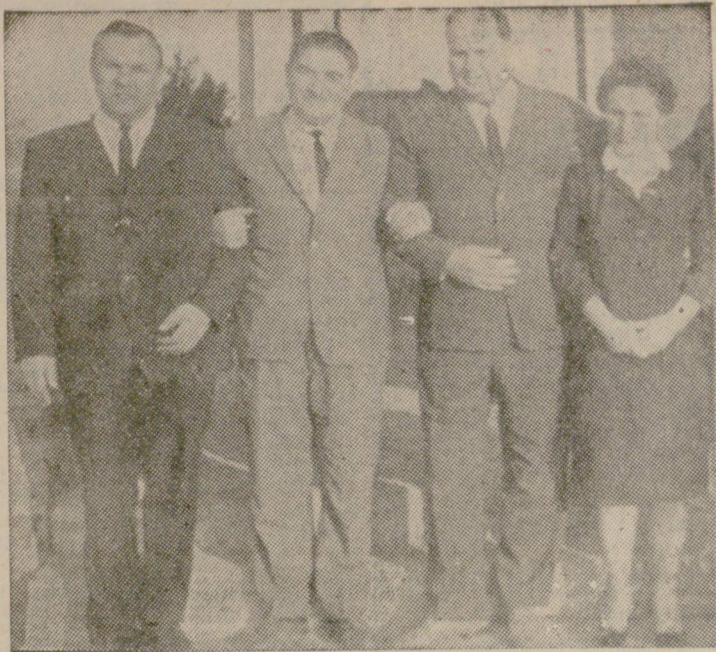
Търбуца

1967

9

НОЕМВРИ
ЧЕТВЪРТЪКБрой
135

(2326) ГОДИНА XXIV ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА
БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕ-
СТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ДЕЛЕГАЦИЯ ОТ ПОЛТАВСКА ОБЛАСТ

В неделя в окръга пристигна тричленна делегация на трудещите се от Полтавска област за тържествата по случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. В състава на делегацията са: Иван Павлович Горбокон — член на бюро на Областния комитет на КПУ и председател на Комитета за народен контрол, водач на делегацията, Вера Марковна Ващенко — шлосер в Крюковския вагоностроителен завод в гр. Кременчуг, депутат във Върховния съвет на Украинската ССР, и Иван Савич Доценко — ректор на Полтавския инженерно-строителен институт, председател на дружеството за съветско-българска дружба.

На гара Русе скъпите гости бяха посрещнати сърдечно от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов и секретарката на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Елена Чапкънова. Същия ден членовете на делегацията се запознаха със за бележителностите на Велико Търново. Те посетиха музейния кът „Първа социалистическа сбирка“, Музея на Втората българска държава, Затвора-музей. След това в Окръжния комитет на БКП се състоя среща на полтавските другари с членовете на бюро. На нея другарят Костов запозна гостите с характерните особености в развитието на Велико-търновския окръг, с успехите на трудовите колективи в чест на Великия октомври.

Празникът за жителите на Страхилово и Павел дойде с един ден по-рано. В понеделник, в навечерието на славния юбилей, те посрещнаха като най-драги, най-скъпи гости членовете на делегацията на Полтавска област, придружавани от другаря Димитър Тужаров.

Митингът на българо-съветската дружба, който стана в салона на читалището в Павел, бе открит от директора на училището Стоян Стоянов. Секретарят на Общинския партийен комитет Христо Кръстев топло приветства от име то на населението скъпите представители на Полтавска област.

Отговори на приветствието Иван Савич Доценко — ректор на Инженерно-строителния институт в Полтава. Дружбата ни, заяви той, е свята и ние ще я пазим. На всички нас ни е много приятно, че в най-тежките дни за нашия народ българските трудещи се бяха със съветските народи.

Гостите положиха венец пред паметника на загиналите в борбата против фашизма, разгледаха пионерската стая, където преди повече от двадесет години зверски бяха изтезавани десетки смели антифашисти.

На път за Велико Търново те разгледаха и Държавни захарни заводи — Горна Оряховица.

Вчера скъпите гости, придружени от Никола Кушев — секретар на Окръжния комитет на БКП, посетиха гр. Елена, където разгледаха къщата-музей на Иларион Макариополски, художествената галерия и промишлената изложба на Градския промкомбинат.

Вечерта гостуваха на кооператорите от селата Крушево и Ресен.

В ПРОСЛАВА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ВЪЗТОРЖЕНИ МАНИФЕСТАЦИИ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ В ОКРЪГА

Велико Търново. Трибуната с официалните лица.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Дългоочакваният с толкова трепет и радостно настроение ден дойде с полъха на есента. В душите ни бе така светло, чисто. Ние живеем с вътлението на то

ПОЗДРАВ ОТ ПОЛТАВА

По случай 50-годишния юбилей на Великия октомври първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов и председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров изпратиха поздравление от името на трудещите се във Велико-търновския окръг до трудещите се в Полтавска област.

Областният комитет на КПУ и изпълкомът на Областния съвет на депутатите на трудещите се в Полтава изпратиха следната телеграма-отговор до другарите Йордан Костов и Димитър Тужаров.

Скъпи български приятели, От името на трудещите се в Полтавска област сърдечно благодарим за топлите поздравления по случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Примемте също така и от нас най-искрени поздравления по случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа държава, начало на нова епоха, тържество на социализма и комунизма.

Ставайки изразители на чувствата на всички трудещи се в нашата област изпращаме на вас, скъпи другари, на целия братски български народ пожелание за добро здраве и още по-големи успехи в строителството на социализма.

Нека вечно да живее и процъфтява нерушимата братска дружба между съветския и българския народ!

терските работници, всички емили, възторжени хора, запалили звездата на Октомври.

Салонът на старинното читалище „Надежда“ събра вечерта на 6 ноември в едно омамят ни от този голям, светъл ден, стана израз на дълбоката ни благодарност, признателност към нашата по-голям, могъщ брат. Тук бяха дошли стари, изпитани партийни дейци, представители на трудещи се от окръга, много граждани. Сърдечно, станали прави, с дълбоки нестихващи аплодисменти, присъстващите посрещнаха пратениците от приятелска Полтава.

В президентула, наред със скъпите гости, бяха и Йордан Костов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов и Никола Кушев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров и други дългогодишни, обществени дейци, заслужили партийни дейци.

Вътлуващ доклад за най-великия празник на цялото човечество прочете другарят Йордан Костов. Няма кътче от земното кълбо, заяви между другото той, където идеите на Октомври да не оказват влияние, да не сгряват душите на борците против мрака и гнета. Великата октомврийска социалистическа революция е най-милкият устрем на милионите за свобода и правда.

Някогашното „руско чудо“, продължи докладчикът, изуми света. Високи, устойчиви са темповете на развитието на съветската икономика сега. Съветският съюз е на първо място по производството на нефт, въглища, цинк и други. Делото, за което се бориха народите на Съветския съюз, стана вече смисъл и съдържание на живота на страните от социалистическия лагер, дело на милионите.

Сега всеки българин, подкрепя другарят Костов, чувства дълбока чината на понятията „дружба“ и „взаимопомощ“. Техните плодове се виждат навред.

Последната му дума за вечната, нерушимата дружба между българския и съветските народи, между трудещите се от Велико-търновския окръг и Полтавска област, присъстващите изпратиха с дълго нестихващи аплодисменти, със скандиривания „Вечна дружба!“, „Вечна дружба!“.

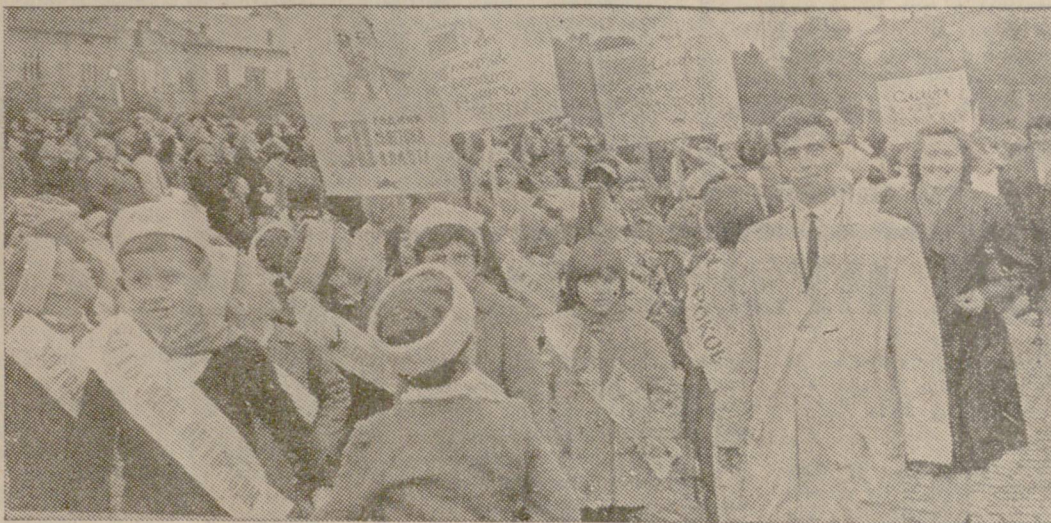
Вълнение премина в залата, когато на трибуната застана Иван Павлович Горбокон. С голямо удоволствие, заяви той, ние изпълняваме поръчението на Полтавския областен комитет на Партията, изпълкома на Областния съвет на депутатите на трудещите се и от името на работниците, колхозниците и комунистите на нашата област сърдечно да поздравим трудещите се от Велико-търновския окръг с петдесетият ден на Великия октомври.

От изостанала в миналото нашата област стана цветущ край на съветската страна. В Полтавска област за пръв път е получен бензин, строи се един от най-крупните в Украйна руднообогатителни комбинати. Само за последните години народното стопанство получи хиляди тежкотоварни автомобили „Краз“, магистрални товарни вагони, металорежещи машини, много нефт, газова и друга промишлена продукция.

За успехите в стопанското и културно строителство областта бе удостоена с най-висшата правителствена награда — ордена „Ленин“.

Иван Павлович връчи подаръка, който трудещите се от областта изпращат — репродукция на картината „Завземането на Зимния дворец“.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов прочете телеграми

Манифестиращи ученици от училище „Климент Охридски“ — Павликени.

(Следва на 4 стр.)

Непрекъснато да повишаваме производителността на труда

„Растежът на производителността на труда е в края на краищата най-важното, най-главното за победата на новия обществен строй“ — казва Ленин. За да увеличаваме непрекъснато производителността на труда, е необходимо непрекъснато да се повишава техническото равнище на предприятията и да се внедрява все по-съвършена техника. Но освен наличието на високопроизводителна техника трябва правилно да се използват възможностите, които се съдържат в нея. Затова изключително важна роля играе производственият опит. Не може правилно да бъде използвана високопроизводителната техника, ако ръководството на хората, които я работят, остане на нивото на старите изисквания. Поради това сега все по-голямо внимание се обръща на новите форми на работа, особено на научната организация на труда, производ-

ството и управлението на предприятията.

Темпът на внедряване на новата техника в производството е от изключително важно значение за увеличаване производителността на труда. Векът, в който живеем, е век на изключително бърз технически прогрес. Ето защо, като се забавя внедряването в производството не с години, а само с няколко месеца, новата техника морално остарява. А примерът в нашите предприятия показва, че в Ножарското предприятие — Велико Търново автоматизацията за шлайфане на вилници, внесен от ГФР, не работи; в промкомбинат „Етър“ — Велико Търново екструдерната уредба, внесена от Франция, вече една година не произвежда нищо; в Промкомбинат — Велико Търново дълго време една вносна гилотина за рязане на ламарина не е пусната в действие. Подобно е положение

За рентабилна икономика

нието и в редица още предприятия. А това е така, защото равнището на квалификацията на работниците, компетентността на ръководствата на предприятията и организацията не отговарят на съвременните изисквания.

В настоящия момент, когато Партията поставя на преден план пред народното стопанство неговото развитие да става изцяло по интензивен път, да се търси висока ефективност от всички отрасли и дейности на народното стопанство, е голяма сериозност се поставя въпросът за дисциплината и научната организация на труда. Независимо от това ние все още не можем да постигнем нивото, което изисква социалистическата икономика. В нашите предприятия все още съществуват слаба дисциплина. Не е на необходимата висота използването на работното време. Само в промишлеността на окръга за деветмесечие са допуснали отсъствия с разрешение на администрацията над 80 хил. човекодни, над 23 хиляди човекодни самоотсъствия, над 208 хиляди човекочаса, загубени поради текущи престои. Това значи, че около 480 работници в промишлеността на

окръга ежедневно отсъствуват от работа поради престои, с разрешение на администрацията и поради самоотсъствия. А 480 работници през годината могат да произведат продукция, равна на продукцията на ДИП „Победа“ или на което и да е друго средно предприятие в окръга. Причините за отсъствията се коренят главно в слаба дисциплина, липсата на чувство за отговорност, в лоша организация на труда.

Като говорим за повишаване производителността на труда, ние не трябва да имаме предвид само производствената сфера, където тя се реализира. Голямо влияние оказва и извънпроизводствената сфера. Става дума за работата на градския транспорт, за работата на работното време на магазините и учрежденията. Във всички наши градове транспортирането до предприятията не става съобразно съвременните изисквания. Това се отразява на психиката на трудещите се, губи им се ценно време и в край на сметка се стига до загуба на време на обществото. Работното време на магазините, на учрежденията, на ателиетата за услуги и др. е устроено така, че не позволява на труде-

ника да свърши работата си в извънработно време. Тази загуба на време може много лесно да бъде ликвидирана, ако организационните съвети регулират работното време така, че то да ползува максимално трудещите се.

Изискванията за увеличаване производителността на тру-

да са многостранни, свързани са с многобройни фактори, но в основата им стои човекът с неговата съзнателна трудовая дейност. И тази дейност трябва да бъде насочена по научен път, така че да носи максимално висока производителност на труда, а оттука — и максимална ефективност от народното стопанство.

Във връзка с 44-то постановление на 2 ноември в редакцията бе уредена среща, на която присъстваха Николай Пашов от Окръжния комитет на Партията, Димо Йончев и Никола Стойчев от Окръжния народен съвет, Христо Попхристов, Атанас Петков и Георги Коцев от окръжния отдел „Статистика“. Недалко Дими-

панство. Базата, която толкова години Партията и държавата изграждат, е добра. Остава хората с техните трудови навики, умение, висока квалификация и чувство на дълг и дисциплина да постигнат производителност на труда, която да отговаря на изискванията на социалистическото общество.

Срещата в редакцията на икономиката — изключително важна задача“ от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов и с това постави началото на един по-продължителен разговор върху страниците на вестника по този важен въпрос.

Във връзка с 44-то постановление на 2 ноември в редакцията бе уредена среща, на която присъстваха Николай Пашов от Окръжния комитет на Партията, Димо Йончев и Никола Стойчев от Окръжния народен съвет, Христо Попхристов, Атанас Петков и Георги Коцев от окръжния отдел „Статистика“. Недалко Дими-

СРЕЩА В РЕДАКЦИЯТА

С БОЛКА КЪМ ПАРТИЙНАТА РАБОТА

Пред годишното отчетно-изборно събрание на трета квартална организация в Горна Оряховица в Градския комитет на БКП бе споделяно, че тя е една от добрите. И очакванията, че събраниято ще премине интересно, се оправдаха. От началото до края всеки с болка говореше за състоянието на партийната работа и преценяваше какво още могат да направят за подобряването ѝ в светлината на решенията на Девятия партиен конгрес.

Подтик за това даде отчетният доклад, прочетен от секретаря на партийната организация Симеон Славчев. Макар и някоя комунисти, като Антон Златев, Илия Михайлов и други, да го намериха достатъчно критичен, следва да подчертаем, че всичко бе казано откровенно, на почит бе критиката и самокритиката. Това подчертава още веднаж, че действително след Майския пленум в партийните редици е настъпило обновление и оживление.

За организацията безспорен успех е стореното за подсилването партийното ядро в низовите организации на Отечествония фронт. Все по-често се търси отговорност от комунистите, редовно се отчита как изпълняват партийната си зрявка в тази масова организация, в ДОСО, туристическото дружество. Не оценката бе еднотонна, че не всички членове, а и комунисти те, членували в други организации, посещават отечествено-фронтските събрания. А те могат да помогнат много, да допринесат за по-системното организиране на просветните събрания, към които съвкупно всички им проявяват все по-голям интерес.

Една претръпнала вече болка като нишка премина през цялото събрание. Поради лошата информированост от страна на Градския народен съвет, че не предстои затварянето на кварталната чешма, а ремонтването ѝ, случаят станал според думите на Антон Златев, сериозно изпитание за организацията. Дори неинформирани комунисти се присъединили към останалите недоволстващи.

— Сега всички виждаме, че чешмата стана по-хубава, такава, каквато дори не сме я и мислили — сподели на събранията Румяна Маркова. — Но хората от квартала, пък и мене много ме болеше. Затова така рязко реагирахме. Ако знаехме, бихме ли реагирали така?

И всички изказаха се подчертаха как след намесата на партийното бюро Градският комитет на Партията е разяснил на комунистите, че е неоправда но водата да се пилее, когато едновременно може да се използва и за хлебокомбината. Хората не се възпротивиха, но

еднотонно предложиха разяснителната работа вече никога да не се забравя. Организацията поестъпи принципно, като още ни и своята грешка за случилото се.

Трета квартална организация е такава, че почти 70 на сто от членовете ѝ, поради напреднала възраст не могат да изпълняват добре задълженията си в организацията. След Майския пленум Градският партиен комитет им изпрати за помощ двама комунисти — Злати Атанасов и Стефан Захариев.

„Другарят Атанасов не оправда доверието — се каза в отчетния доклад. — Той все смяташе, че е изпратен при нас по наказание. Нанесеният побой над наша другарка ни убеди окончателно, че повече не може да остане в нашите редове. Наказан бе и върнат обратно в партийната си организация в кооперация „Съзнание“.

Учителят Стефан Захариев е член на партийното бюро. Еднотонно бе изразено недоволството и от неговата дейност. Причините бяха подкажани в доклада, потвърдени в изказването му.

Много правдиво бяха думите на Шишман Тонев, който каза, че вината за допуснатите слабости в организацията трябва да се търси у всекиго поотделно. Можели са още повече да направят за активизиране на отечествено-фронтските организации, да организират повече просветни събрания, да изяснят по-често информацията по между народното положение.

— В квартала имаме деца със слаб успех и лошо поведение — възкликна с болка той. — Малко работихме, за да ги няма. Незадоволителна е дейността ни с младежите от квартала. Виновни сме си ние, защото изпълнихме партийното поръчение, срещнахме се с тях, пък когато увлякохме младежите, не устояхме на обещанието си. Защо не организирахме срещите със стари революционери, излетите?

На годишното събрание отчетът нямаше характер на статистика. Недостатъците бяха съпоставени с анализ и изводи. И това е още една гаранция, че комунистите от организацията добре съзнават мястото си в живота на квартала.

Смело може да се каже, че това събрание бе един нагледен пример как комунистите и след преклонната си възраст могат да участвуват в социалистическото строителство, в обществения живот, да имат бойка и сплотена организация. Откровените разговори, лишени от дребнавост, ни дават основание да твърдим, че организацията е способна да направи още много неща.

Асен ГЕОРГИЕВ

ЛЮБОВ КЪМ МУЗИКАТА

Те с нетърпение очакват деня. Интервалът от две седмици им се вижда твърде дълъг. Но пътят пак идва. И отново се надпреварват кой порано да дойде. Предварително да си побързат, да споделят, да се похвалят.

Двете седмици не са минали в бездействие. Всеки се е поровил из библиотеките, прочел е нещо, потърпявал е из рафтовете на светската книжарница, избрал си е нова грамофонна плоча.

Тук всичко привлича. Залата! Нарекана я музикантката. И побързаха с младежката припнатост да я окупират за музика. Да не ги преварят други.

Обхождат с поглед стенице. Голям портрет на творец със смирено лице, буйно разплетени коси и възбуждана човешка музика — Лудвиг ван Бетовен. Лъчезарна усмивка — като музиката му — излъчва образът на Моцарт. Сякаш се радва на своите слушатели и почитатели. На срещата стена — два майстовски портрета. Глинка — бащата на руската музика, подпирал глава на възбужданата, а в ръцете му — нотен лист и молив. Какво пише? Може би арията на Сусанин? Или „Умилитесь волнныи страсти“? А може би „Камаринская“? Репин не ни е казал. А до него — друга творба на големия руски художник — Мусоргски. Модест Петрович е сериозен. Сигурно е

стигнал вече до смъртта на Борис Годунов или се измъчвал с терзанията на княз Ховански?

Сякаш символично от двата високовозрастни на грамофонна се носят фанфарните звуци на Вагнеровия „Танхойзер“ — „Влизането на гостите“. Но нима тези, които идват, са гости? Не! Те влизат в своя дом, дома на музиката. Гости бяха в началото.

Тогава бяха малко. Десетина младежи и девойки. Събираха се в дома на Сашо, за да говорят за музика. Обедняваха и се изкуство на тоновете. Сашо имаше радио и те бяха щастливи, когато в нощите на събирките можеха да хванат по скалката обичан откъс. Любопытна към музиката ги сблизих. Дойдоха и нови другари. Малката група подкажа на организацията им хубавата идея. Организацията помогна за нейното разширяване. Вече някои — след съвети с ръководителя — си създадоха и собствени дискоотеки.

Има още половин час до започване на разговора, а музикалната зала е почти пълна. Привлича богатата дискоотека, от която може да се чуе любимата му творба и която може да предложи очарованието на не познатото.

Стара поговорка започва така: „Ако знаеше младостта...“ Младостта иска да знае, много да знае. Нали затова тези млади хора се събират тук — в музикалната зала? Те искат да научат за изкуството, което обичат. Затова така притихнали слушат своя лектор. Той ги води из света на красотата. Та кой обича красотата повече от младите хора? И кой я раз-

бира по-добре? Те живеят със слънчевата музика на Моцарт, възбужда ги чудната хармония на Девятата симфония, вълнува ги лириката на Шубер и Чайковски, разбират очарованието на Вердиевата мелодика, трагичната в музиката на Вагнер, героизма в Ленинградската симфония на Шостакович. Те имат нови приятели, с които ги свързва музиката. Вера не може да свържи събитията си при смъртта на Бетховен! Ах, този подвиг Пинкертон! Запознаха се не само с Пушкиновата Татьяна, но и с другата — на Чайковски. В ушите им звучи мотивът на приятелството от дуета на Дон Карлос и Родриго. Какво невообразимо богатство на чувства има в музиката. Като в младежките сърца. Не и музиката — като човека — трябва да се познава, за да се обичне.

Беседата свършва сякаш много бързо. А тя е продължила повече от час. След това започват въпросите, споровете, желанията, задачите. Ни кой не бърза да каже „лека нощ“.

... Но какво е това? Лекция? Младежки университет по музика? Студийо „Музика“? Космополитски музикален кръжок? — Нима името има значение? Просто — сбирка на младежи, които обичат музиката, място, в което се ражда любовта към музиката. Нека младите хора ни намерят името. Ще го приемем.

Къде е това непознато място? В София. Пълна Руса? А защо да не бъде във Велико Търново?

Г. ГЕОРГИЕВ

Когато четете архивите на бащата на българската революция Георги С. Раковски, ще срещнете такива думи: „Мои съдържатели бяха много българци по разни градове и села, а най-паче в Свищов...“

Тези думи не са случайно изречени от Раковски. Със свищовци той е имал здрава дружба. Тя е била споена с няколкократно неговия гостуване в града и поддръжка на с многобройна кореспонденция със свищовските първенци Апостол Конквич, Цвятко Радославов, Васил

Манчов, Тодор Хрулев. А

когато в Бялград се слагат основите на българската легия, в нея се включват с оръжие в ръце свищовците.

По внушение и идея на Раковски свищовците турят началото на първото българско читалище, в чието ръководство влезли съдържатели на видния българин. И сега в архива на Раковски се пази екземпляр от устава на първото българско читалище. В едно писмо до читалищното ръководство Раковски пише: „Ще ви си изпраща един всякогичен лист за ваше читалище (става дума за в. „Сръбски дневник“, б. а.) за една цяла година. То ще бъде от моя страна един малък принос сиждискому обществу, кое аз особено почитам и сърдечно любя“. В други писма Раковски приканва към сътрудничество своите свищовски приятели — да му изпращат новини и дописки: „Вашият град може да си нарече Дневник Стара планинска — понеже все что си случва оттам Стара планина, в Свищов е скоро известно“. От друга страна и свищовци не забравят да са признателни на големия радетел за народно добруване. Тодор Хрулев, учител и революционер, след като прочел една книга, пи-

ше на Раковски в Одеса: „По

лучих една книжка от вашето сочинение, което нато пречеох с голяма охота, видях в нея с удивление. Слава на скупите ви трудове, с които откривате тайната завеса на българската народност. Жи вейте новия Венелине. Нека ви бъде халал българското мляко, което ви е отидило, нека ви бъде халал живота и таланта“.

И сега, ако попаднете в Свищов, западно от центъра на града, на улица „Владимир“ № 2, може да видите старата къща на Цвятко Радославов. В тази къща Раковски е престоял дни и нощи в края на 1854 и началото на 1855 година. Тук той е написал много свои стихотворения, измежду които е известно „Постъп (марш) български“. На него сам авторът е отбелязал, че е написан на 1 януари 1855 година в Свищов. На предната фасада на къщата е поставен барелеф, който напомня на поколението за близката дружба на Раковски с неговите свищовски съдържатели.

Борис АНДРЕЕВ

На снимката: къщата на улица „Владимир“ № 2 с барелефа на Раковски в Свищов.

ЗА ОБУЧЕНИЕТО ПО МАТЕМАТИКА И ФИЗИКА

Математиката и физиката и техните приложения играят голяма роля в живота — математиката има първостепенно значение за автоматизацията и механизацията на производствени процеси. Кибернетиката, информатиката, теорията на игрите, електрониката, автоматиката и др. все повече навлизат не само в науката, но и в промишлеността, селското стопанство, икономиката, биологията, медицината, лингвистиката и т. н. Математизирането на всички отрасли и непрекъснатото развитие на техниката изискват по-задълбочени и трайни знания от младежта.

Чрез изучаването на математиката и физиката от младежите се осъществява една от задачите на умственото възпитание, което е в основата на комунистическото възпитание. Те допринасят и за формиране на диалектико-материалистически миросглед. Това задължава и учителите на базата на детайлно познаване законите на формално-логическото диалектико-мислене целенасочено, съзнателно да прилагат тези закони в учебния процес.

елате по-късно. Ще видите. . . Йордан Кълбанов не се доизказва. Но разбрах смисъла на думите му. И искаше ми се да му повярвам, така желаех той да бъде прав.

В тази вечер започнаха занятията и други просветни званя. На някои от тях присъствахуваха другари от Окръжния партиен кабинет. Полезно бе обсъждането на посетителите лекции. Общата оценка бе, че Общинският партиен комитет се е отнесъл сериозно към подготовката и започването на партийната година. Занятията преминаха стегнато, при добро посещение. Стариане са проявили и пропагандистите. Но към някои от тях се предявява такива изисквания: да се опитват да предават материал със свои мисли; по-добре да изясняват, да наблягат на основните неща, като дават възможност на слушателите да записват. Общинският партиен кабинет разполага с много нагледни пособия. Това задължава те да бъдат по-добре използвани.

Говори се много за отговорния труд на пропагандистите. Препоръча се те да бъдат освободени от други обществени задължения, за да може повече време да имат за подготовката на лекциите си.

А в това отношение и в Ресен има какво да се желае. Да вземем за пример Александър Попов. Той е учител, пропагандист по марксистко-ленинската философия, председател на програмната комисия, лее в хора. . . Само от това се вижда колко трудно му е. И колкото да се старае, така ще става понякога, че едната работа ще страда заради другата. А нима в селото, където има толкова интелегенция, не може да се намери друг за програмната комисия?

Един пример само. От него не могат да се правят обобщения. Но не подсказва ли той, че ще е добре Общинският партиен комитет още един път да поогледа с какво друго са заангажирани пропагандистите, да се освободят те от други задължения, та да насочат усилията си към главното.

Петър КАИШАНОВ

— Това е първата вечер. Но

Безсмъртната

(По случай 100 години от рожд. нето на Мария Кюри)

Пътят на Мария Склодовска Кюри от ученическата скамейка в Полша, през бедната студентска мансарда и запустялата сграда на някогашната секционна зала на медицинския факултет в Париж до катедрата по физика в Сорбоната е толкова дълъг, колкото и трънлив. Ала въпреки това той е така праволинеен, че ози, който го познава, не може да не възкликне: „удивително!“ И това удивление идва не от някакво чудо, а от възхищение пред един титанически човешки дух, който нито за миг не губи вяра в себе си и който „трябва да постигне целите си на всяка цена“ — както сама Мария Кюри просто и ясно формулира своето житейско мото.

След като в 1902 година съпругите Кюри получават 410 грам чист радий и неговите лечебни свойства се доказват, известни изжени в Съединените щати пред ласат на двама учени да откупят от тях патента за добиване на това изключително вещество. Кюри отказват категорично: „В споразумение с мен — пише Мария — Пиер Кюри се отказва от всякакви облаги, произлизаци от нашето откритие. Не потърсихме никакъв патент и без каквото и да било ограничения съобщихме както резултатите на нашите проучвания, така и самия процес за получаването на радия. . . Давахме всякакви указания на всички, които се интересуваха от това“.

В същото време и двамата са претрупани не само с научна работа във влажната секционна зала с продрънен покрив и елинен под, а и с родителски задължения, защото освен за себе си те трябва да мислят вече и за поизрасналата си дъщеря Ирен. А първият грам радий, който Мария получава пак тогава, струва цяло състояние — 750 хиляди златни франка! Но той принадлежи на науката!

Когато след трагичната смърт на Пиер френското правителство

отпуска пенсия за именитата вече вдовица, лауреат на Нобелова награда, тя отказва да я получава. Малко по-късно ѝ предлага професорска катедра в Сорбоната (в историята на знаменития Парижки университет няма precedent жена да получи професорски пост). Тя отговаря скромно: — Ще се опитам.

През лятото на 1913 година в Париж е запършена една великолепна сграда, на чиято фасада в камъка е издълбано: „Радиев институт — павилион Кюри“. Войната на следната година обаче по мрачова радостта на учената от тази голяма и тъй необходим за делото ѝ придобивка. Но „най-важното на война“ припомни си тя френската поговорка и незабавно организира и осъществява подвизна рентгенова бърза помощ, с автомобилите на която не веднаж достига до най-предните позиции при Вердун.

А по повод на революцията в Русия през 1905 година тя пише на брат си в Полша: „... Смятам, че революцията трябва да се подкрепи. Ще изпратя за тази цел пари, тъй като уви сама не мога да взема пряко участие. . .“

Но пари тя никога няма. Няма и за най-важното — да обавее радиев институт във Варшава, нейната съкровена мечта. Тя няма средства за това, даже когато повторно става лауреат на Нобелова награда (случай също без precedent), защото според нея: — Радият не трябва да обогатява никого. Той е химически елемент и принадлежи на всички.

Ето целите, или по-скоро целта, защото тя е една, отразена в птеводния мак на живота на Мария Кюри, която тя трябва да постигне „на всяка цена“: олямо научно откритие да бъде отдалено в полза на човечеството. В случая това откритие е ози химически елемент, „чийто откриване напълно изменя основните принципи във физиката. В химията — ражда смели хипотези, що се отнасят до източниците на енергия. В геологията и метеорологията той е ключ към необясними до откритието му явления. В медицината — извършва преврат в лечението на рака“. Характеристика, която Пиер Кюри дава на радия през 1905 година в Академията на науките в Стокхолм. А това е тогата, „немирната рожба“, на Мария Склодовска Кюри, която духовито нарича радия претрещача и съвременника на неговото откриване ученият Анри Бекерел. Най-свидна може би рожба, но и най-неблагодарна, най-жестока, защото я погубва, — това устано явява аутопсията след нейната смърт.

Но смърт, която носи такива добрини на хората и която открива такива хоризонти пред човечеството, е равна на безсмъртие. И тогава радият претрества да бъде убиец на своя родител Мария Склодовска Кюри, а се превръща в негов най-величествен и най-достоеен паметник.

Севар СТОЯНОВ

Другарска помощ

Другарката ми Цанка Дамянова получи внезапно съдържана криза и бе откарвана в болница.

Веднага след като научи за сполетялото ни нещастие, ръководствено на ТПК „Съзнание“ в Горна Оряховица прояви своята отзивчивост, като отпусна парична помощ за лекуване на другарката ми. Сега тя е здрава благодарение на другарската помощ.

Дамиян Дамянов

ЗА РЕНТАБИЛНА ИКОНОМИКА

ЗАДАЧАТА НА ИКОНОМИСТИТЕ

„Големите и сложни задачи, свързани с интенсификацията на икономиката, изискват нов подход, нови методи и стил на работа, небивал досега размах на инициативите и творческото търсене на специалистите и на трудовите колективи.“

Из постановление на ЦК на БКП и МС за повишаване рентабилността на икономиката.

Въпросите, които са свързани с рентабилността са били винаги в центъра на вниманието на Окръжния комитет на БКП при осъществяване ръководството над икономиката в нашия окръг. При организирането на обществени проучвания и прегледи за използване на основните фондове, повишаване равнището на производството и качеството на изделията, повишаване рентабилността на животновъдството, приложението на новата система за ръководство на народното стопанство както във връзка с пленумите на Окръжния комитет, така и по други въпроси и поводи, в една или друга степен се третираха въпросите на рентабилността от стопанската дейност. Към такъв подход ни насочват както решенията на Деветия партиен конгрес, така и публикуваните след това партийни и правителствени документи по усъвършенстване ръководството на народното стопанство.

Важността на проблема за рентабилността на икономиката пред специалистите-икономисти от нашия окръг в настоящия момент изтъкна с особена сила при обобщаването на резултатите от експериментиранията на новата система. Четирисет и четвъртото постановление на ЦК на БКП и МС дойде точно навреме, преди да е свършило общите съвещание в окръга. Когато сравняваме нашите оценки и изводи за трудностите и някои отрицателни тенденции при приложението на нормативните документи с постановките, дадени в констатираната част на постановлението, се вижда неговият нов, творчески, реалистичен подход при решаване на проблемите. Вниманието на цялата наша общественост сега се насочва към нерешените въпроси, ускоряване на техническия прогрес, подобряване организацията на заплащането и труда.

С постановлението се дава една разгърната програма за внедряване в най-къси срокове на научна организация в производството, труда и управлението, като за целта се предвижда внедряването на нова система за комплексни изследвания и критичен анализ. Задачата е посредством тази система да се организира прегледи на сегашното състояние на тези въпроси и до края на първото тримесечие на следващата година да се разработят планове и програми за подобряване организацията на производството, труда и управленческата дейност във всяко предприятие и организация.

Основната тежест на тази огромна и изключително важна задача се пада на икономистите, които работят в предприятията и отдел ТРЗ при Окръжния народен съвет. Определени са вече 15 души с висше икономическо образование, на които предстои да бъдат подготвени за работа с новата система за критичен анализ. Тези другари ще имат задължението да осъществят наблюденията в техните предприятия и да участват като лектори в подготовката на други икономисти за наблюдението, което ще се извърши в останалите предприятия на територията на окръга.

В постановлението се пред

вижда подобряване организацията на заплащането на труда, за да се избегнат съществуващите сега слабости при формирането на работната заплата, които не стимулират производствените колективи и техните ръководители на науката и техниката, повишаване производствеността на труда, намаляване броя на заетия персонал и в последна сметка да се появи стремеж за повишаване рентабилността на стопанската дейност. С тези трудности се съблъскваме всекидневно при осъществяването на повеления за решително преминаване към използването на интензификацията в народното стопанство.

В постановлението се предвиждат редица мероприятия за отстраняване на сегашните съществени слабости при образуването и разпределението на дохода за потребление. За подобряване използването на машините, където има възможност, се предвижда да се въведе часовото заплащане на труда. Във всички отрасли ще се въведе многофакторното заплащане на труда. При всички случаи се засилва делът на работната заплата, зависещ от изпълнението на показателите, характеризирани рентабилността. В тази връзка ще се утвърди нова схема за образуване и разпределение на работната заплата.

Подобряването на условията за проявление на изискванията на новата система, предвидени в новото постановление, както досегашният опит показва само възможности предприятията да увеличат рентабилността на своята стопанска дейност и да засилят материалната заинтересованост. Превръщането на тези възможности в действителност зависи от това как тези въпроси ще се обхващат и осъществят от ръководствата на предприятията, от тяхната инициативност за проучване на условията и въвеждане на най-подходящата за сегашния етап от развитието на предприятията организация на труда и работната заплата.

Икономическите кадри как то досега, така и напред трябва да бъдат главната сила за преустройството на организацията на производството, труда и управлението, съобразно изискванията на новата система като използват сегашното постановление и документите, които ще излязат. Решаващата предпоставка за успешното изпълнение на тази мисия от страна на икономистите в предприятията и окръжните ръководни и контролни органи и организации е засилването на ролята и значението на вътрешната стопанска сметка и комплексния икономически анализ. Само чрез тях може да се види ясно как е състоянието, да се получи точна, научно обоснована информация и се насочват вниманието на ръководствата за мобилизиране силите на целия производствен колектив за увеличаване рентабилността на производството.

Николай ПАШОВ

завеждащ сектор „Планово-финансов“ в Окръжния комитет на БКП

Повишаването рентабилността на икономиката може да бъде постигнато само чрез по-високата производственост на труда, по-добро използване на работната сила, на основните фондове, на суровините и материалите. Отчетите за равнището и динамиката на производствеността на труда и работната заплата, недвусмислено подчертават правдивостта на основния принцип на новата система: обвързване на работната заплата с крайния резултат от стопанската дейност на предприятието. Средната изработка на 1 лице от ППП в промишлеността на нашия окръг през 1966 г. нарасна с 5,2 пункта спрямо отчетта за 1965 г. През деветмесечното на 1967 г. тя нарасна с 576 лева и достигна 45,13 лв., а часовата — с 0,44 лв. и достигна 5,53 лв. От прираста на общата промишлена продукция, получен от началото на годината, 63,8 на сто е от повишената производственост на труда. Постигнатият ръст на производствеността на труда е в резултат преди всичко на увеличената часова производителност, която най-добре характеризира интензификацията на труда.

С повишаване производствеността на труда се увеличи и работната заплата. Средната годишна работна заплата в сравнение с отчетта за 1964 г., през 1966 г. нарасна: на работниците — с 41 лв. и достигна 1075 лв., на ИТР — с 97 лв. и достигна 1573 лв., а на служителите — с 62 лв. и достигна 1152 лв. Само през деветмесечното на т. г. средната работна заплата на 1 л. от ППП нарасна със 75 лева спрямо същия период на м. г.

С новата система чувствително се разшириха правата на ръководствата в работата по организацията на работната заплата. При избора на формите и системите на работната заплата и

регулирането ѝ по подразделения, по фесни и разреди, при одобряването на трудовите норми, на ръководствата се даде пълна самостоятелност. Всичко това дава основание да се очаква значително подобрене в работата по организацията на работната заплата.

Извършеното тази година обществено проучване показва, че има ръководства, които правилно са оценили този въпрос като средство за материално стимулиране и постигане на по-висока производителност на труда. В ДЗЗ, ЕТЗ „Янтра“ и ДИП „Рекорд“ — Горна Оряховица, Авторемонтно предприятие — Лясковец, ДИП

квива прогресивни форми на работна заплата като следно-премиалната, акордната и акордно-премиалната почти не се прилагат. Не се използват достатъчно добре положителните страни на повременно-премиалната система. Правилно и навреме с 44-то постановление се предвижда преминаване към многофакторно заплащане на труда, като заплатата на отделния работник се постави в по-голяма зависимост от качеството на произвежданата продукция, използването на машините, икономията на материали, достигнатата рентабилност, от трудовата дисциплина и продължителността

ми общо за промишлеността на окръга през септември т. г. е 140,61 на сто. Значителен е броят на работниците, които преизпълняват трудовите си норми: 29,6 на сто в интервала от 151 до 200 на сто и 5,7 на сто над 200 на сто. Само от отрасъл „Машиностроене и металообработка“ 440 работника, или 13 на сто, са с изпълнение над 200 на сто. Не всякога трудовите норми се изменят с настъпващите подобрения в организацията на производството и труда и внедряването на нова техника и технология.

Прилагането на нереални трудови норми не стимулира нито

на т. г. са допуснати 12 036 човекодни целодневни престои — по 0,36 на 1 работник, увеличени са самоотлъчките на 23 544 човекодни — по 0,76 на 1 работник, загубени са 208 604 човекочаса в текущи престои — по 6,77 човеко часа на 1 работник. Поради допуснатите целодневни и текущи престои не е произведена обща промишлена продукция за около 1790 х. лв.

Загубите на работно време от предприятията, работещи по новата система, са по-малко. Целодневните престои в предприятията по старата система са 1,48 човекодни на 1 работник, а в предприятията по новата система — 0,20 човекодни. Предприятията от старата система са допуснали текущи престои по 24 човеко часа на 1 работник, а в предприятията по новата — 5,58 човеко часа. Повече са самоотлъчките в предприятията по старата система — 2,52 човекодни на 1 работник, докато в предприятията по новата система — те са 0,60 човекодни. Налице е по-доброто изпълняване на работното време в предприятията, работещи по новата система. Предвижданията с постановлението нови форми на нормиране и заплащане на труда ще допринесат за значителното намаляване на загубите на работно време.

Решаването на задачите, належащи с постановлението, изисква специалистите от отделите ТРЗ още отсега да насочат своите усилия за решителното подобряване организацията на работната заплата. С помощта на своите висшестоящи организации да изберат и внедрят най-подходящите, най-ефективните форми, системи и показатели за заплащане на труда. Въз основа на системни наблюдения да изготвят научно обосновани норми и нормативи, отчитащи реално приноса на отделните подразделения, работници и служещи, да набележат мероприятия за подобряване използваемостта на работното време.

Николай СТОЙКОВ

гл. специалист в отдел „ТРЗ“ при Окръжния народен съвет

Организацията на работната заплата

„В. Мавриков“ — Велико Търново, ръководствата са изготвили наредби, изхождайки правилно от създадената организация на произведението и труда. Не са малко обаче наредбите за организацията на работната заплата, прилагани в нашите предприятия, в които няма норми и нормативи, характеризирани правилно вложени труд, приноса на отделните категории персонал. Предвижда се увеличение на базите за участие, но не и намаляване при изпълнение на стопанските показатели. В някои предприятия, предимно промишлените, за определяне на приноса бяха взети голям брой показатели, с което се достигна до дублиране и затрудняване в отчитането.

В нашите промишлени предприятия сега се използват предимно пряката следна система и повремено-премиалната система на заплащане труда. В края на септември по следната форма на работната заплата са работили 19 095 работника — 62 на сто от общия брой на работниците, а по повременната форма на работната заплата — 11 720 работника — 38 на сто от общия им брой. Та-

на работа в едно предприятие, а прилагането на простата следна система се допуска по изключение. В зависимост от повишената производителност на труда, от качеството и достигнатата рентабилност ще се определя работната заплата на ръководните кадри в предприятията.

Необходимо е ръководствата да подберат най-типичните показатели, чието изпълнение ще допринесе пряко за повишаване качеството, рентабилността и др.

В условията на новата система, нормирането на труда е средство за определяне приноса на отделните работници в крайния резултат от стопанската дейност на предприятието. През последните години този въпрос беше подновен. На степените на изпълнение на трудовите норми не се гледа като на по-голям или по-малък принос, а като на средство за регулиране, някога и субективно, трудовото възнаграждение на работниците от отделните професии и разреди. Такова „регулиране“ води до сериозни несъобразности в заплащането на труда.

Изпълнението на трудовите нор

работниците, нито ИТР към разкриване на вътрешните резерви за подобряване организацията на производството и труда, те са спирачка по пътя за увеличаване производителността на труда и за по-нататъшното интензивно развитие на нашата икономика.

В постановлението се предвижда преразглеждане на действащите норми и нормативи и усъвършенстване работата по нормирането на труда, като последното се свърже по-тясно с използването на машините и часовата производителност на труда.

Отрицателно влияние върху увеличаване производителността на труда, освен слабостите по неговото нормиране и заплащане, е оказало и влошеното използване на работното време. Отработените човекодни от 1 работник през отчетното деветмесечие са 204,81, докато за същия период на 1966 г. са отработени 204,94, а през 1965 г. — 206,82 човекодни. Намалението на отработените човекодни е резултат предимно на увеличените загуби на работно време поради целодневни престои, самоотлъчки и текущи престои. Само за деветте месеца

Хора, с които се гордеем

Не е ли това щастие?

Гинка беше най-малката от петчленното семейство. Родителите ѝ, сестра ѝ и брат ѝ бяха по цял ден на полето. Семейството започна нов живот. Всеки получаваше според заслуженото. Най-щастлива от всички беше Гинка. Мечтата ѝ да стане ученичка в града се сбъдна.

А годините летят бързо и заедно с тях отлетя и детството на Гинка. Братът ѝ и сестрата се задомиха, дойде и нейният ред. Женитбата ѝ я отведе отново в Свищов, където по стъпи на работа в ГТП „Здравеохрана“. През изминалите 7 години тя израстна като много добър търговски работник. Винаги скромна и пългана, винаги отзивчива и внимателна.

В сладкарница „Малина“ тя работи с Мария Филипова, Тодорка Божкова, Розка Ценева и други — всички членове на бригадата „Малина Димитрова“. Другарските взаимоотношения и помощта, която ѝ оказаха тези прекрасни жени, Гинка никога няма да забрави. Благодарение на тях тя завърши с успех последния курс на политехническото училище. Една нейна мечта се сбъдна. А може би тя още не е осъществена докрай. Днес Гинка Минчева, заедно с цялата бригада, работи с още по-голямо желание и дава своя принос за изпълнение на плановите и обещанията, дадени в чест на Великия октомври (117,1 на сто изпълнения плана за деветмесечното).

Така в нашето всекидневие един млад човек намери своя верен път в живота — труда и учението. И затова, че и в труда, и в учението Гинка Божкова и Минчева е добра и прилежна, в чест на 23-годишнината на социалистическата революция у нас на едрите ѝ блесна „Народен орден на труда“ — сребърен.

Не е ли това щастие, дадено от един нов живот?

Ана НЕСТОРОВА

СЪЗДАТЕЛИ НА МЛАДОСТ И КРАСОТА

Когато рейсът те отнася на юг, към младежкия проход — Хайнбоаз, те пленява една чуда на елска. От двете страни на пътя, далече още преди да стигнеш малкия курортен център

Вонеща вода, орошените няколко рамена на Балкана, са заматнати сега с китни зелени гъбери. Гривливите ръце на работниците от Великотърновското горско стопанство тук са по сядили борови фиданки на хиляди декари земя. Отеледани като нежни рожби, те са избуяли нагоре. Зелени те им ливидни листенца са се вгледали един в друг и са изведнали тихи чудни гъбери. Те са заматнали старешките плещи на Балкана, подмладили са го и нил равни още по-красив, величествен и горд.

Отминав ли няколко километра над Вонеща вода — ще навлезеш в района на горския надзорат Недялко Пунаров. Културният вид на крайпътните горски насаждения, варосаните бели огради за опазване на насажденията, художествено написаните табелки с призивни лозунги и мисли за зря

чението и опазването на зорите, противопожарните пунктове и пр., всичко това говори, че тук са шетали грижовни стопани. А най-добрият измержу тук е Недялко, горският надзорател.

Ако искаме да узнаем малко повече за Недялко, това е, че младежът някога от махала Терзиз на Вонцаводенски съвет вече тринадесет години броя непрекъснато из дъбреците на Балкана като горски надзорател. И с хората от двете му бригади фиданка по фиданка е създавал и отглеждал повече от 9000 дека млади, предимно иглолистни гори.

Не са големи и нераздаваеми тайните на Недялковите успехи. Главното е да подготвиш качествено земята за засаждане. Грижливо и качествено да засадиш и да отгледаш горската фиданка с такава любов, както плодната фиданка в овоцната градина. И другото. При засаждането на всеки обект се оставят резерви фиданки. При първата обработка с тях се подсаждат пропаднали. Това и голямата любов към работата, към гората са тайната за високия процент на прихващане в района на Недялко Пунаров.

Една малка среща с цифри

те показва, че за миналата година например в участъка на Недялко плакът за подготвянето на площите е изпълнен 170 процента, за засаждане — 197, прихващане на фиданки първа година — 93,3 на сто, а от площ 68 дека — 96 на сто, при планово задължение 66. Годинишният си план за засаждане — 400 дека тази година той изпълни с 460 още през пролетта. На залесените площи през пролетта в участъка на Недялко са постигнати едни от най-големите успехи — 98 на сто прихващане. За голямото усърдие, за високите успехи, златният орден бе залесена награда за неуморни горски труженник.

Участъкът сам се задоволява и с посаден материал. Тук се поддържа един от най-добрите разсадници в стопанството за иглолистни фиданки. Тази година в него са отгледали над 500 000 качествени фиданки бор, смърч и ела.

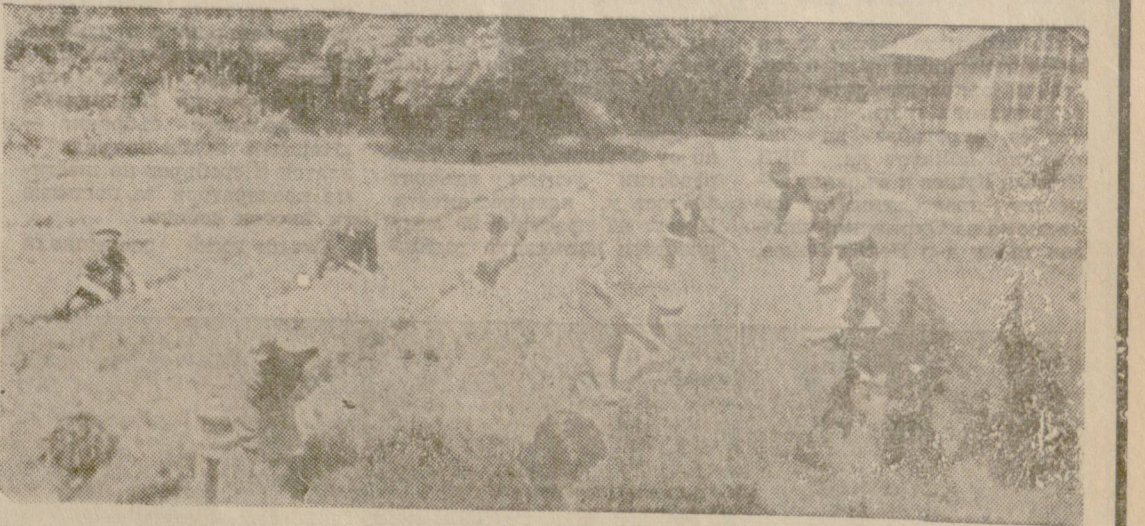
Миналата година Недялко и хората от двете му бригади — бригадата на младата орденоска Кина Цанева и на Райна Иванова, в чест на Деветия конгрес решиха да се борят за званieto: „Горски охранителен участък за комунистически труд“. В дните на юби-

лейната годишнина на Великия октомври те покриват това обещание с редица хубави дела и успехи.

„Есенните мъгли отново и все по-често забавят чело на Дреновръх, полягат над Давев дол и Корията, над Бабин долчинка. Все по-често вали. А те, горските работници, хората от двете бригади на Недялко, все тъй неуморни пълзят всяка утрин рано нагоре по стръмните скатове, за да стигнат до обектите. Сега и двете бригади в участъка усилено подготвят площи за нови насаждения през следващата година. Колко малко е да споменеш за похвала само имената им. . . имената на Пе на Славчева, Тодора Митева, Христо Цанев, Марин Атанасов и Недялко Колев, имената на Рада Атанасова, Стойка Димитрова, Цана Славчева, на всички ония, които отдават в зной и мраз частича от своето сърце, от своята младост за младостта и красотата на родния Балкан, за красотата на скъпата ни Родина.

Генчо МУСИНСКИ

На снимката: последни грижи за разсадника.

Електротелфери завод „Янтра“
Горна Оряховица

ТЪРСИ

СТРУГАРИ от III разред нагоре и начинаещи за стругари, които ще квалифицира. Кандидатите да са отбили военната си служба.

Справка: „Личен състав“.

Продавам лека кола „ФОРД-ЗЕФИР“ запазена, Георги Николов Ганчев (Гюрата), с. Поликраище.

ДМЗ „Мелнични машини“ — Русе

РАЗПОЛАГА

свои свободен капацитет за рязане на ламарина до 12 мм на гилотина и огъване на абакът машини до 4 мм.

Справка: телефон 57-98 и 44-65.

ДТП „НАРМАГ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

уведомява многобройните си клиенти, че от 4. XI. пусна в продажба стоки с намалени цени — обувки, конфекция, трикотаж, текстил и др. Стоките са с напълно запазена потребителска стойност.

Граждани, посетете щанда за продажба на обувки на новия пазар и магазин № 35 (улицата над старата поща), където ще намерите богат асортимент от разнообразни стоки.

Строителен район „Водострой“ — Велико Търново

ТЪРСИ

АВТОМОТОРИ IV, V, VI и VII разред.

Справка: „Личен състав“.

Борба

В ПРОСЛАВА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ВЪЗТОРЖЕНИ МАНИФЕСТАЦИИ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ В ОКРЪГА

(Продължение от 1 стр.)

Твърди бяха стълбите на възпитаниците на ВВВУ. Една след друга се сменят колоните на първенците. Ето пред редиците на ТПК „Метал“ се развяват четирите завоювани знамена — на Съвета за взаимно осигуряване — София, на Градския комитет на БКП, на Окръжния съвет на ТПК, на Градския комитет на ДКМС. И мощно „ура“ огласи техните редици. Не е ли това най-големият дар за празника, израз на радостта, любовта и изричателността към делото на Октомври!

„Слава на съветската работническа класа — създател на новото общество“ — такъв плакат несътъпява от „Васил Мавриков“. В първите редици на колектива крачат най-добрите, най-достоините. Това са членовете на бригадите на Петър Чолов, носител на „Народен орден на труда“ — златен, на Петър Съев. Десетте членове на дружбата е завоювал колективът в предпразничните дни.

По-твърда е стълбата, по-светло е в душите, когато виждаш пред себе си завоюваната пел. Вече две тримесечия Градският промишлен комбинат е носител на преходното червено знаме на Министерството на архитектурата и благоустройството. Над 100 носители на званието „Ударник на комунистическия труд“ вървят сред най-добрите.

Колоните пет стройно старата руска революционна песен „Варшавянка“. С нея някога стотици работници са отивали на бой срещу врага. Сега с тази песен възхваляме техния величав подвиг, донесъл на човечеството най-хубавия празник.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРЖЕСТВЕН марш. Напред към трибуната дълга колона със знамена. Значена — трибагрен, с цвята на небето, с цвята на кръта на героите, значена на трудови победи, на героизъм и слава.

На трибуната сред официалните лица са секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, първият секретар на Градския комитет на Партията Иван Дончев, председателят на изпълкома на Градския народен съвет Цанко Ненов, стари партийни дейци, участници в антифашистката борба, работници, прославени в труда ръководители на предприятия. Тук е и златната шлюска от Кременчуг Вера Марковна Вашенко, депутат във Върховния съвет на Украинската ССР, член на делегацията на трудещите се от Полтавска област.

Начело в ликуващата колона е железничарската гвардия. В оне

Преминават възпитаниците на езиковата гимназия „Асен Златаров“. В живи картини учениците представят най-характерните моменти от развитието на мощната съветска страна.

А трепетните мигове се сменят един след друг. За това тържествено прославление на Октомври са се готовили всички старателно, стремежи са да се представят най-хубаво. Затова и днешната манифестация е толкова сърдечна, въздушава.

Пред трибуната спира макет на ракетата. Минута-две и във въздуха извиства тялото, изхвърлено от нея. Стотини погледи се насочват нагоре. И ти чувствуваш по-добре от всякога в този миг подвиг на съветския човек, овладял космическото пространство, постиженията на съветската наука.

Вниманието на хилядите граждани е отвлечено от макет на кораб. Очите са вперени в любознателен „Аврора“ — крайцера-легенда „Вся власт съветам!“ — издигат пред него плакат възпитаниците на училище „Никола Йонков Вапцаров“. И дълго, дълго във въздуха се носят техните искри, от сърце възгласи.

Кой дълбоко в сърцето си не лези образите на легендарните бойци на революцията — Буденни, Чапаев. И ето нещо, което кара те отново да оживеят. Пред редиците на Раднозавода в такт с музиката стъпват оседлали джакопия. На тях два юнака, два левента и сякаш че пред теб минават сега легендарните герои.

А историята, революцията, продължава да шествува. Близо два часа продължи опиянението, радостта на трудещите се от Великия Октомври.

П. ДИМИТРОВ

тото тримесечие също стана носител на преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦС на профсъюзите.

На възли на възли прииждат на площада ликуващи хора — ученици, лекари и работници от търговията, строителите, обикнали граждани с трудови подвизи. Цвета, с многоцветни багри на есен, покриват тържествувалите колони. Те — свободните хора, от квартали, училища и фабрики, носят лозунги „Да пребъде делото

на Октомври във вековете!“, „Веч на слава на Октомври!“, „Да живее комунизмът — светлото бъдеще на човечеството!“. А ето и макет на крайцера „Аврора“, този символ на новата ера, на гордост и упование.

Тържествена, ентусиазирана, многолюдна, озарена със слънчеви усмивки бе манифестацията на трудещите се от Горна Оряховица в прослава на полувековния юбилей на Великия октомври.

Ил. МАНЕВ

СВИЦОВ

Нито мъглата, нито студеният ноемврийски вятър могат да помрачат светлия празник. Свищов е в празнична премяна. По улиците слушат постоянно „Честит празник!“, топли усмивки греят наоколо. Звучат стихове за Октомври.

Десет часа. На трибуната заемат местата си официалните лица. Тук са Тодор Попов — член на бюрото на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествен фронт, Иван Савич Доенков — член на гостуващата в окръга на делегация на Полтавска област, Агнес Аков — първи секретар на Градския комитет на БКП в Свищов, Петър Йорданов — председател на Градския народен съвет, членовете на бюрото на Градския комитет на БКП, представители на БЗНС, активни борци против фашизма и капитализма, между които и Христо Сакакушев — участник в бунта на крайцера „Надежда“, много ударници и други.

Тържествената манифестация започва. На площада се появява внушителен макет на „Аврора“. Точно пред трибуната — залп! — историческият залп на „Аврора“, възвестил началото на нова ера в световното развитие.

Челната колона на знамената, портретите на Маркс, Енгелс, Ленин, плакатите „Мир“, „Труд“, „Свобода“, „Братство“, „Равенство“, „Пашите“ отминават и пласва радостта. Пред трибуната са най-малките. Пионери и пионери носят най-разнообразни плакати, които показват възхода на Съветския съюз през изминалите 30 години. С лозунги „Вся власт съветам“, „Слава на Октомври“, „Октомври откри пътя на Дезетептември“, скандират „Слава на КПСС“ и „Слава на БКП“, преминават средношколци и средношколки, студенти и студентки.

На площада навлизат с много знамена и цвята строителите на химическия комбинат. Те носят лозунга: „Химкомбинатът — рожа ба на българо-съветската дружба“. След тях преминават много трудови колективи и всички носят ярки плакати, които показват техния трудови успехи, тяхната будна политическа мисъл и голяма

Пионери, членове на ДОСО — Свищов, преминават край трибуната на макета на крайцера „Аврора“.

ме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите. Първенци за третото тримесечие в системата на обединението, те станаха носители и на „Паспорта на дружбата“.

Големи трудови успехи завоюва през тази година и работниците от ДПЗХ „Дунав“. На 3 ноември Стройрайонът изпълни годишния си план. „До края на годината за 400 000 лв. надпланово строителство“ — такава е думата на строителите. Носители на алатната значка с лика на Колю Фичето станаха техническите ръководители Лазарина Радкова и Теодорина Караванова.

Много песни, много радост. Близо два часа продължи тази манифестация. Пътните празници колони славаха Великия октомври, могъщата съветска страна, страж на мира в целия свят.

А. ВЕЛИКОВ
М. САМОКОВЛИЕВА

ПАВЛИКЕНИ

Към определените сборни пунктове в Павликени трудещите пристигат развълнувани, в трепетно очакване. От площада долитат маршове, изпълнявани от духова музика.

Към 10.30 часа на потъналата в украса официална трибуна се изкачват кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Данка Иванова, първият секретар на ГК на БКП Никола Василев, партийни и стопански ръководители на града, активни борци против фашизма и капитализма, ударници и първенци и др. Звук от фанфари възвестява началото на величествената манифестация.

Първи край тях минаха колоните на трудещите се от Държавния винарски завод. Гордост на цеха за подслани напитки към завода е вестта, че посрещат

чека стация, който е носител на преходното червено знаме на Градския народен съвет — за най-добро участие в преднооемврийското социалистическо съревнувание. Бодро крачат работниците и специалните от машиностроителите предприятия, от Промкомбината. Незабравими ще останат сцените, възпроизвеждащи исто-

рически мигове, пресъздадени от средношколците и пионерите, като залпът на знамената „Аврора“, шурмуването на Зимния дворец и др.

Безкрайна признателност и любов към съветските народи, готовност за нови мирни трудови дела и стремеж към мир спонтанно изразяваха в този ден павликеничани.

Празничният ден отмина, остават чистите мисли и чувства към нашите двойни освободители.

Ан. БАЙЧЕВА

ЛЯСКОВЕЦ

РЕВОЛЮЦИОННИ маршове изпълваха площада на Лясковец. Многобройни знамена и плакати, цифри и диаграми на възхода се виждаха навсякъде. Населението на Лясковец в стройни празнични колони преминаваше край трибуната с официалните лица. Сред тях беше и участникът в бунта на крайцера „Надежда“, носител на ордена „Червено знаме на труда“ Тодор Шишков, много активни бойци против фашизма и капитализма и други.

Първи край тях минаха колоните на трудещите се от Държавния винарски завод. Гордост на цеха за подслани напитки към завода е вестта, че посрещат

чека стация, който е носител на преходното червено знаме на Градския народен съвет — за най-добро участие в преднооемврийското социалистическо съревнувание. Бодро крачат работниците и специалните от машиностроителите предприятия, от Промкомбината. Незабравими ще останат сцените, възпроизвеждащи исто-

рически мигове, пресъздадени от средношколците и пионерите, като залпът на знамената „Аврора“, шурмуването на Зимния дворец и др.

Безкрайна признателност и любов към съветските народи, готовност за нови мирни трудови дела и стремеж към мир спонтанно изразяваха в този ден павликеничани.

Празничният ден отмина, остават чистите мисли и чувства към нашите двойни освободители.

Ан. БАЙЧЕВА

рически мигове, пресъздадени от средношколците и пионерите, като залпът на знамената „Аврора“, шурмуването на Зимния дворец и др.

Безкрайна признателност и любов към съветските народи, готовност за нови мирни трудови дела и стремеж към мир спонтанно изразяваха в този ден павликеничани.

Празничният ден отмина, остават чистите мисли и чувства към нашите двойни освободители.

Ан. БАЙЧЕВА

Празничният ден отмина, остават чистите мисли и чувства към нашите двойни освободители.

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

Ан. БАЙЧЕВА

ПРАЗНИК В ПОЛИКРАИЦЕ

Мъгливото утро на 7 ноември не помрачава празничното настроение на кооператорите от Поликраице. Пременили, те се стичаха в центъра на селото и скоро площадът бе запълнен от пестрото им многожество. За седемте хиляди селскостопански труженници от Първомайски, Янтра, Круше и от Поликраице празникът бе двоен — заедно с юбилейната годишнина на Великия октомври те чувствуха и патрона на стопанството — „Октомврийска победа“.

На трибуната заемат места та си първенците в производството, ръководители на стопанството, гости, сред които са секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев и първият заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов.

Започва празничната манифестация, израз на преклонение пред светлата дата в историята на човечеството, манифестация на успехите, постигнати в чест на юбилейната годишнина.

С песни и цвята, с радостни усмивки и възторжени възгласи минават край трибуната трудовите хора. Плакатите отразяват високи производствени успехи. За тези успехи говори и председателят на стопанството Христо Топалов. Постигнати са незапомнени за стопанството средни добиви — 336 кг пше ница от декара, царевича над 670 кг, захарно цвекло — над 5 тона. В животновъдството — средно по 2900 литра мляко от фуражна крава. Тези радости успехи възхват бодрост у манифестантите. В чест на празника 35 механизатори изпълниха годиш-

ните си планове.

Минава колоната на механизаторите (на снимката). Тя не е малка — 75 трактора, 12 комбайна, 7 кукурузокомбайна, 3 цвеклокомбайна, 260 прикачни машини и други. Благодарение на Октомври може да се роди стопанство, разполагащо с такава многобройна техника, спомогнала за постигането на големите производствени резултати.

За най-работливите, за най-достоините манифестацията завърши с признание на тяхното трудолюбие. Другарят Пеню Ненов връчи отличия на Президиума на Народното събрание — „Народен орден на труда“ — златен и сребърен на шестима кооператори за постигнати високи добиви.

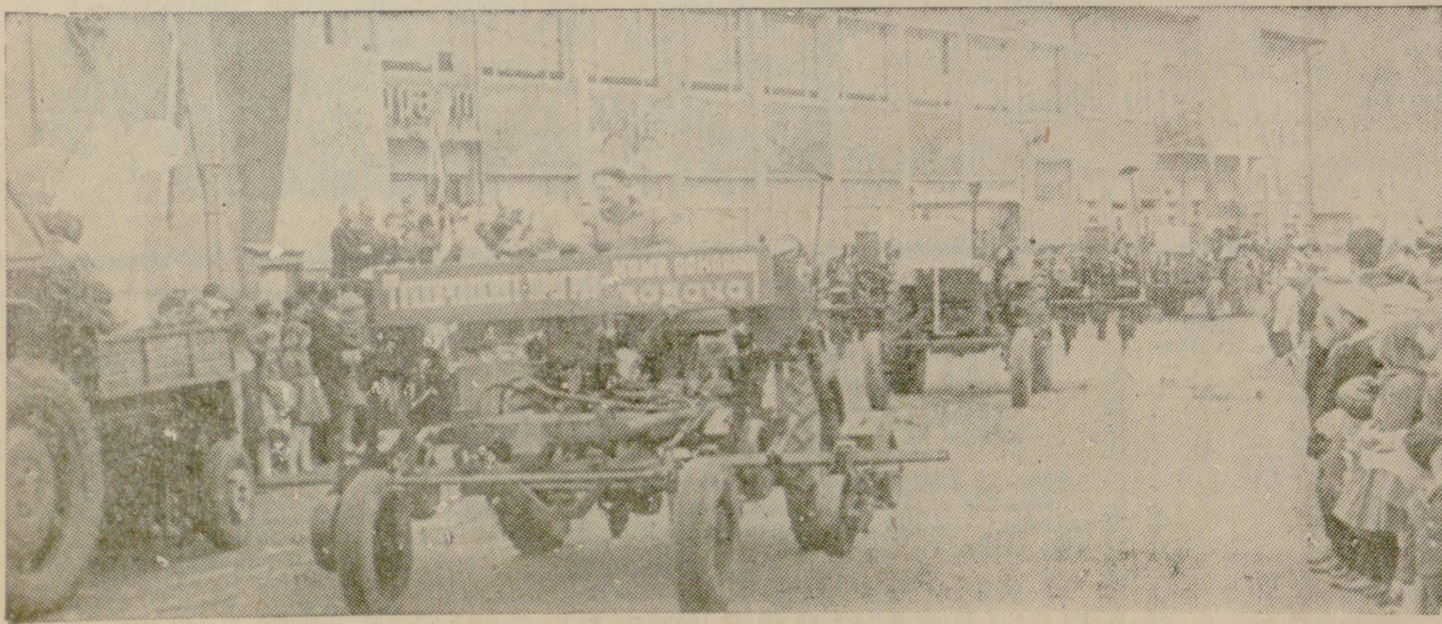
Скъпи гости посрещнаха

на празника поликраишници — другарите Иван Павлович Горбоков, Вера Марковна Вашенко и Иван Савич Доенков, членове на гостуващата в окръга делегация на Полтавска област. В тяхно лице кооператорите приветстваха топло целия съветски народ, творец на една нова история.

Празникът продължи с литературно-музикална програма на колективите на Държавния завод за захар и на ТПК „Съзнание“ — Горна Оряховица.

На богатата трапеза владее радостно оживление. Гостоприемните домакини и съветските гости разменят подаръци, които ще спомнят този празничен ден. Веселието продължи до късно с песни и хора.

Н. КАЧАКОВ

В Горна Оряховица

ИЗЛИШНИ НЕРВИ И МАЛКО ФУТБОЛ

Много, много рано след началния съдийски сигнал се опянаха нервите на двадесет и двама състезатели. Много от акциите бяха спирани с груби подкосвания. Локомотивци напращаха и търсеха на всяка цена гол и победа. Те имаха изразно преимущество, но, извинете, това бе и основното, което не им позволяваше да реализират.

Етерни добре преценява създадената обстановка и възниква защитен тактически вариант. Те наситиха полето пред своята врата със 7-8, а понякога и с 9 състезатели. Чрез изнесените напред Т. Марков и Здр. Алекс разчитаха на контраатака, като основно оръжие.

Домакините създадоха изгодни положения за гол, но поради неточната стрелба на нападателите резултатът си остана нулев. Заслуга за това имат защитниците на „Етер“ — особено К. Попов, С. Чакъргов, С. Манолски и напремнатата намеса на Б. Ванчев, който спаси стопроцентно голови положения.

Не може да не се отбележи неспортсменско поведение на Илия Божилов, който даде простор на нервите си и тон за недостойна борба.

След почивката играта се потопи от излишните грубости и видяхме малко похубав футбол. Локомотивци продължиха своя натиск, но това такъналостиме се оказа безрезультатно. Стихийно им нападения се развиваха в защитния блок на гостите.

При една бърза контраатака, в 78-та минута, Алексос (10-Е) получи чиста топка и с отмерен удар, от около 20 м, прехвърли излезлия вратар на „Локомотив“ — 0:1.

Това бе единственият гол, който донесе победа на „Етер“ в този труден мач.

В заключение трябва да се напомни, че е крайно време ръководствата на двете дружества, Окръжният съвет на БСФС и обществения във Великия Октомври и Горна Оряховица да направят нещо, за да престанат неприятели сцени на терена и трибуните!

Ал. Чантаров

В Свищов

„Академик“ победи

В състава на студентския отбор на „Академик“ от Свищов напоследък станаха някои размествания на футболисти. Пелта бе да укрее още по-вече отборът. А и наличието на нов треньор — Кирил Чипев от София, доскорошен треньор на „Септември“, причини мачът на „Академик“ с „Доростол“ (Силистра) да бъде посетен от многобройни зрители.

Началните минути показваха, че достояния в най-добрия случай ще тирият равния резултат. Те разчитаха почти изключително на контраатаките на двете си много бързи крила.

Домакините започнаха двубоя на-

стървени. Те упражниха територията на гостите, който се задържа почти през цялото време на мача.

Още в 3-та мин. Николаев (9, Ак) има идеална възможност за откриване на резултата, но пропусна такава „златна“ стога. Впослед той направи още два пропуса в следващите няколко минути. Пропуските му окуражиха гостите, които се свързаха в последните минути, до почивката.

След безплодното първо полувреме, домакините разгърнаха играта си на широк фронт. Засетиша набежите им. При едно слизане към вратата на защитниците Костов (11, Ак) бе спрян в наказателното поле по несполучлив начин. Отсвистената дузпа потърпелният превърна в гол — 1:0 за „Академик“. Вторият гол „падна“ три минути преди края на мача. Негов автор е Волков (8, Ак), който затвърди победата на студентите от Свищов на 2:0.

Д. Еманоилов

В Лясковец

РАВНОСТОЙНА ИГРА

Гостите от „Бенковски“ — Видин имаха териториален преследване на домакините. Те бяха техници, особено повратива бе средната линия. Точно това липсваше в състава на домакините, като Георгиев и Даскалов не можаха да оправдаят доверието си. Те отстъпиха централната част на терена на видинци, които успяваха да строят нападения както по фланговете, така и в центъра.

Добре игра нападателната четворка на „Левски“, която поставяше многократно в шах защитата на „Бенковски“.

Резултатът бе открит в 70-та минута от Карагяуров (13, „Левски“), но петнадесетина минути на гостите се удаде възможността да изравнят чрез нападател си Тодоров. Така мачът завърши при равен резултат — 1:1.

А. Петков

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:
Локомотив ГО — Етер 0:1, Академик — Доростол 2:0, Левски Ляс Бенковски 1:1, Спартак — Септември 1:0, Локомотив Пл — Левски Лом 2:1, Светкавица — Дунав 1:3, Септември — Волков 1:0, Чардафал-Орловец — Локомотив Рс 2:2, Кърпачев — Миньор 3:0.

КЛАСИРАНЕ:
1. Дунав 31: 9 22
2. Спартак 22: 7 21
3. Етер 17:13 16
4. Левски Ляс 15:12 15
5. Чард.-Орловец 22:17 14
6. Академик 20:15 14
7. Септември 16:14 13
8. Волков 13:14 13
9. Бенковски 20:18 12
10. Светкавица 14:17 12
11. Миньор 16:20 12
12. Кърпачев 15:21 12
13. Септ. слава 9:12 11
14. Доростол 12:19 11
15. Левски Лом 11:19 11
16. Локомотив Рс 15:21 10
17. Локомотив ГО 7:13 9
18. Локомотив Пл 14:24 7

„А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

РЕЗУЛТАТИ:
Ореш — Ова могила 2:0, Елена — Стражица 3:0, Кесарево — Морана 2:1, Левски — Бяла черква 2:0, Дебелец — Карасен 4:2, Златарица — Самоодене 3:2, Михалии — Вардям 3:0, ЖП депо — Полски Тръмбеш 0:3, Патреш — Драганово 4:2.

КЛАСИРАНЕ:
1. Ореш 37:15 22
2. Карасен 41:12 19
3. Елена 30:18 17
4. Кесарево 24:16 17
5. Полски Тръмбеш 30:26 17
6. Дебелец 32:30 17
7. Златарица 23:37 16
8. Михалии 32:25 15
9. Левски 30:21 14
10. Джулюница 23:26 14
11. Самоодене 31:22 13
12. ЖП депо 20:22 13
13. Патреш 23:34 13
14. Бяла черква 25:36 11
15. Морана 34:22 10
16. Драганово 19:31 10
17. Ова могила 14:22 8
18. Вардям 21:32 8
19. Стражица 14:37 8

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

В Лясковец

</